

Славейче

ИЛЮСТРОВАНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Излиза всѣки месецъ презъ учебната година. Годишенъ абонаментъ 10 лева предплатени.
Одобрень и препоръчанъ отъ М-вото на Народната Просвѣта съ окръжно № 1667 отъ 16. IV. 1937 година
Редакторъ: Георги Кръзновъ

ГОДИНА ТРЕТА

БРОЙ 6

януарий 1939

Всичко — пари, писма, материали — да се изпраща на адресъ: в. „Славейче“, ул. Чумерна, 29 — София. Пош. чекова с/ка № 624. Тел. 3-22-06

МАЛКИЯТЪ ТЪРГОВЕЦЪ НА БАСТОНЧЕТА

Лани ги правѣше бастончетата и търгуваше съ тѣхъ по голѣмиятъ му братъ. А Анчо го гледаше като ги прави, помагаше му понѣкога и сегиз-тогизъ излизаше да го придружава, когато ги изнася за проданъ въ лѣтовището. Сега братъ му, който бѣ свършилъ трети класъ, е настаненъ при единъ магазинъ въ София, та това лѣто вече той, Анчо, ще поеме търговията на батя си, ще прави бастончета и ще ги продава.

трѣгва нагоре къмъ лѣтовището. Ала никой не потърсва предлаганата отъ него стока. Че по пѣтя и по мегданитѣ хора още се не виждаха. Тукъ-тамъ само ще се мѣрне нѣкой. И връща се Анчо вечеръта уклюхналъ и загриженъ. Нищо не е продалъ.

— Не се кахѣри, — утешава го майка му, — още нѣма хора. Ще дойдатъ следъ нѣкой и други день, и тогава ще трѣгне и твоята търговия.

И, наистина, започватъ да

Още презъ месецъ май, единъ сѣботенъ день следъ пладне, когато нѣмаха училище, Анчо се забра съ своя приятель Стойчо, малко по-възрастенъ отъ него, който и миналата година правѣше и продаваше бастончета като братъ му, и отидоха заедно въ гората. Вечеръта тѣ донесоха по единъ голѣмъ снопъ тояжки отъ дрѣнови, лескови и кленови фиданки.

Залови се следъ туй Анчо за работа, която вършеше следъ училищнитѣ занятия. Най-напредъ въ звари въ единъ голѣмъ котелъ вода, натопи въ него снопа съ тояжкитѣ и постави ги да повратъ известно време. Краищата имъ поомекнаха. Взема тогава, та полска завива омекналитѣ краища на тояжкитѣ и така завити, завързва ги съ по едно телце и изнася ги вънъ на слънце да поизсъхнатъ. Поставя ги подиръ туй въ домашната фурна, следъ като майка му е изпекла хлѣба, да се изсушатъ хубаво. Изравнява и подрѣзва после изсушенитѣ тояжки съ тѣхнитѣ подвити краища, като наспроти дебелината имъ остава и съответна дължина. Това сѣ вече бастончета въ първоначаленъ видъ. Взема напосоконъ спиртъ за горене, натопва съ него пачавра и ги изтрѣква добре, та да се лъснатъ.

Започва се сега най-тънката и най-продължителна работа — шарилката на бастончетата. Съ едно островърхо ножче се залавя да изрѣзва по бастончетата равномернo отдалечени едно отъ друго търкалица, а между тѣхъ издѣлбава тънки прѣчици. И бастончето става по този начинъ твърде пѣстро и красиво. Така като работи всѣки день подиръ училищнитѣ занятия, бастонче следъ бастонче той ги изшарва всичкитѣ.

Настѣпи най-последъ лѣтниятъ разпустъ. Ще запрести-гати вече и лѣтовници. И единъ день, гледашъ, Анчо е нанизалъ на едната си рѣжка десетина пѣстри бастончетата

приждатъ повече хора въ лѣтовището. И Анчо, който всѣки день изнася тамъ по единъ низъ отъ своитѣ бастончета, вечеръ се връща по-ведѣръ и по-доволенъ. Че презъ деня ще продаде на лѣтовището по нѣколко бастончета. А следъ недѣля-две лѣтовището вече е изпълнено съ гости. Привечеръ главната улица и мегданитѣ гъмжатъ отъ хора и отъ деца. И когато децата съгледатъ пѣстритѣ бастончета, които Анчо е нанизалъ на рѣжката си и високо ги показва, очитѣ на децата оставатъ въ тѣхъ. И майкитѣ бързатъ да задоволятъ желанията имъ.

Понеже приготвената стока взе да се привѣршва, той отиде единъ день, та насѣче отъ гората втори снопъ тояжки, които сутринъ вари и превива, суши и шари. И когато първиятъ снопъ бѣ вече изпродаденъ, захвана да изнася бастончетата и отъ втория. Всѣки день той отива съ низъ бастончетата на лѣтовището и всѣки день продава по-нѣколко отъ тѣхъ. И когато съ бастончетата въ рѣжка заминае покрай чича си Христа, тѣхенъ съседъ, който държеше зарзаватчийница въ лѣтовището, и чичо му Христо: — Е, какъ е, Анчо, какъ върви търговията? — го запита полушеговито, полусериозно, Анчо съ достойнство, като сѣщински търговецъ: — Добре, — ще каже и нѣкакъ важно ще отмение.

Доволенъ, много доволенъ се връща вечеръ Анчо. Още по-доволенъ е майка му. Вдовица, съ дребна челядь, която съ мѣжа изхранва и отглежда, като получи донесенитѣ вечеръ отъ Анчо пари, сѣрдцето ѝ се изпълва отъ радостъ. Ще може сеа да си улесни трудния животъ и да се пооблекчи въ отглеждането на децата. И Анчо, малкиятъ Анчо, който тази есенъ постѣпи въ втори класъ, се издига въ нейнитѣ очи вече като мжжъ — печаловникъ. И на неговата работа тя гледа като на истинска търговия.

Т. Г. Влайковъ

ЗИМА

Падатъ бѣлитѣ снѣжинки, стелятъ майката земя — и подъ тѣхъ заспива всичко: и тревички и цвѣтя.

Какъ е бѣло, бѣло вредомъ, въ планини, въ гори, въ поля — нѣма друмища, пѣтеки, заличилъ ги е снѣга.

Сякашъ тукъ не сѣ шумѣли тъмни, китни лесове, нито птички сѣ ни пѣли съсь вълшебни гласове. Всичко, всичко е покрито съ бѣла, снѣжна пелена — подъ която спятъ на топло благодатни семена.

Спи и бѣлото кочиче и презъ чудния си снъ, то очичкитѣ отваря — чака пролѣтния звѣнъ.

Чака пролѣтния вѣтръ — да подухне, да завѣй, и небето да изясни — златно слънце да огрѣй . . .

Владимиръ Русалиевъ

ЯНУАРИЙ

Бури и хали вѣятъ въ простора, птиченца нѣма вече на двора.

Мъгли студени крила люлятъ, въ небето вечеръ звезди не грѣятъ

Долу въ полето снѣгъ до колѣне нѣма по пѣтя деца засмѣни.

Сърдитъ и страшенъ вѣй Януарий и съ ледни краски стѣклата шари.

Георги Хрусановъ

Борисъ Василевъ

ПАМУЧНИ СЪРДЦА

Сиромахъ Данчо пакъ върна Сивушка и теленцето ѝ. Хората не искаха да ги хранятъ безъ полза презъ зимата и даваха цена вече за смѣхъ. Реши да опита и другия пазаръ.

Но падна снѣгъ. Още сѣщата нощъ селскитѣ кѣшурки заприличаха на бѣли костенурки съ жълти очи, загубени извъ прѣспитѣ. Студъ скова всичко. Бай Данчо не можеше да влѣзе въ оборчето. Биволчката, телицата, която щѣше да впрѣга отъ пролѣтъ, маггарето, Сивушка и теленцето бѣха натѣпкани до вратата и стоеха прави, защото не можеше да се свиятъ и да легнатъ на дървения одъръ.

Снѣгътъ продължаваше спокойно, изравняваше плетица и сгради съ земята, а храната свършваше и Сиромахъгъ се чудѣше що да прави.

Тогава дойде касапинтъ и увѣрено подхвана:

— Данчо, ще ми продадешъ ли твоята стара дръгла?

ИГРА ВЪ СНѢГА

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Трупай, трупай снѣжко бѣлъ, вредъ натрупай снѣгъ дебелъ — та подъ твоя мекъ кожухъ, рунтавъ, топълъ, като пухъ, да живѣятъ семената скрити кротко подъ земята. А когато пролѣтъ пекне

и кожуха ти омекне да поникнатъ на редици буйни пролѣтни пшеници. А презъ лѣто благодатно да се роди жито златно. Всички хора да сѣ сити, да сѣ здрави и честити.

Гонгоръ Угаровъ

ЗАПИСВАНЕТО НОВИ АБОНАТИ ЗА ВЕСТНИКЪ „СЛАВЕЙЧЕ“ ПРОДЪЛЖАВА! Абонирайте се!

бе голчо? Е, чакатъ ли кравитѣ имъ да умратъ? Децата ти месце ще хапнатъ. Виждъ и царвули нѣмашъ на краката си. Щомъ пѣкъ толкова не можешъ да ѝ теглишъ ножа, азъ защо съмъ?

Бай Данчо сѣрдито изпрати госта си, но спечели една лоша мисълъ. Щѣше ли да спаси Сивушка, ако я бѣха купили. За работа вече не я бива, а и зѣби нѣма, да речешъ, че съхрана ще се засили. За двайсетина лева касапинтъ ще я уреди. Отъ кожата, отъ месето все ще изкара повече, отколкото да я хариже. Но какъ да продума?

Еднажъ жена му неочаквано го попита:

— Какво току мърдашъ устни и клатишъ глава?

— Абее . . . за Сивушка. Таа . . . правъ излиза оня, касапинтъ . . .

— Какво? Да я заколишъ? Ти душа носишъ ли? — крѣсна жената.

— Азъ ли? Какъ да не нося душа? Но кажи ми какво да правя?

— Сивушка ли? Ехъ, не е дръгла тя, но нѣща що. Да ти я продамъ.

Касапинтъ огледа кравкита, пипна изпитото ѝ виме, опъна насамъ, натамъ опашката, па изтри рѣце въ козината и попита за цената. — Абее . . . и за хиляда ще я дамъ — смѣнка пѣзливо Сиромахътъ.

— Какво? Хиляда лева за тая мърша? Ти лудъ ли си? Като върви, коститѣ и чувамъ. Само една кожа ще взема — закрѣщѣ касапинтъ.

Бай Данчо слѣзе на девестотинъ, на осемстотинъ, но касапинтъ не придаде ни пара, сѣрдито пустна рѣжката му и завърши:

— Ти не можъ да продадешъ, ами най-добре вземи, че я заколи.

— Да заколя Сивушка? Азъ? И сега отъ нейния грѣбъ хлѣбъ ядемъ, хей!

— Ха, ха, ха! Ами хората отъ чий грѣбъ хлѣбъ ядатъ,